

พระราชบัญญัติ

วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๔๙๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“คลื่นแอมพลิจูดสูง” หมายความว่า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ระหว่าง ๑๐ กิโลไซเคิล ต่อวินาที และ ๓,๐๐๐,๐๐๐ เมกะไซเคิล ต่อวินาที

“วิทยุกระจายเสียง” หมายความว่า การส่งหรือการรับเสียงด้วยคลื่นแอมพลิจูดสูง

“วิทยุโทรทัศน์” หมายความว่า การส่งหรือการรับภาพนิ่ง หรือภาพเคลื่อนไหวในลักษณะไม่ถาวรด้วยคลื่นแอมพลิจูดสูง

“บริการส่งวิทยุกระจายเสียง” หมายความว่า การส่งวิทยุกระจายเสียงเพื่อสาธารณ

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

“บริการส่งวิทยุโทรทัศน์” หมายความว่า การส่งวิทยุโทรทัศน์เพื่อสาธารณ

“เครื่องรับวิทยุกระจายเสียง” หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้รับวิทยุกระจายเสียง

“เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์” หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้รับวิทยุโทรทัศน์ ไม่ว่าจะมียี่ห้อหรือไม่ก็ตาม

“ทำ” หมายความว่า รวมตลอดถึงการประกอบขึ้น การแปรสภาพ หรือการดัดสร้างใหม่

“นำเข้า” หมายความว่า นำเข้าในราชอาณาจักร

“นำออก” หมายความว่า นำออกนอกราชอาณาจักร

“ค้า” หมายความว่า รวมตลอดถึงการเก็บไว้ การซ่อม การแลกเปลี่ยน การใช้หรือแสดงตัวอย่างและการกระทำอย่างอื่น เพื่อกิจการการค้า

“เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติ

“นายทะเบียน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ทำการแทนเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) กรมประชาสัมพันธ์

(๒) กรมไปรษณีย์โทรเลข

(๓) กระทรวงกลาโหม

(๔) กระทรวงทบวงกรมอื่นใด และนิติบุคคลตาม

ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินบริการส่งวิทยุกระจายเสียง หรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี นำเข้า นำออก หรือ ค้า ซึ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือส่วนใด ๆ แห่ง เครื่องรับวิทยุกระจายเสียงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือ นายทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี นำเข้า หรือนำออก ซึ่งเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบ

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

อนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือนายทะเบียนแล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดค้าเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กระทรวงทบวงกรมหรือนิติบุคคล ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตให้ดำเนินบริการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ให้ใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันออก

(๒) ใบอนุญาตให้ทำ ให้ใช้ได้เก้าสิบวันนับแต่วันออก

(๓) ใบอนุญาตให้มิ ให้ใช้ได้ตลอดระยะเวลาการครอบครองของผู้รับใบอนุญาต

(๔) ใบอนุญาตให้นำเข้า ให้ใช้ได้หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออก

(๕) ใบอนุญาตให้นำออก ให้ใช้ได้สามสิบวันนับแต่วันออก

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

(๖) ใบอนุญาตให้ค้า ให้ใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือจัดให้ส่งวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์อันตนรู้ว่าเป็นเท็จ หรือที่มิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติหรือประชาชน

มาตรา ๑๑ เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือเพื่อป้องกันราชอาณาจักร นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะกาลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจยึดไว้ เอาไปใช้ห้ามการใช้ หรือห้ามการยกย้ายซึ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องดังกล่าวนี้ของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาและภายในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๒ ผู้ใดกระทำให้เกิดการรบกวนหรือขัดขวางต่อการวิทยุกระจายเสียง หรือการวิทยุโทรทัศน์ โดยมีได้เจตนา เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต นายทะเบียน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำนั้น หรือให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ใช้ในการกระทำนั้นเสีย หรือให้ย้ายสิ่งดังกล่าวนี้ออกไปให้พ้นเขตรบกวนได้

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

มาตรา ๑๓ เพื่อดูตรวจเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องดังกล่าวนี้ บริการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ สิ่งที่ทำให้เกิดการรบกวน หรือขัดขวางต่อการวิทยุกระจายเสียงหรือการวิทยุโทรทัศน์ หรือใบอนุญาต เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต นายทะเบียน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อาจเข้าไปในอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ได้ ในเวลาอันสมควร

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต มีอำนาจสั่งเพิกถอน หรือพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นเสียได้

ผู้รับใบอนุญาตอาจอุทธรณ์ไปยังอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันถูกเพิกถอนหรือพักใช้ คำชี้ขาดของอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๕ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณี มีอำนาจทำการเปรียบเทียบได้

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

มาตรา ๑๖ เมื่อมีคำพิพากษาว่า ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะสั่งริบสิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิดนั้น เพื่อให้ไว้ใช้ในราชการกรมประชาสัมพันธ์ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ในกรณีมิใช่ใช้ซึ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ในกรณีทำ มี นำเข้า หรือนำออก ซึ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ในกรณีค่าเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตนายทะเบียน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๑๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๓ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกไว้ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุสื่อสารในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นสุดกำหนดอายุใบอนุญาตนั้น ๆ

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

มาตรา ๒๔ ผู้ใดมีเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง หรือ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องดังกล่าวนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งยังมิได้รับใบอนุญาตโดยชอบ ด้วยกฎหมาย ถ้าได้ขอใบอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือนาย ทะเบียน แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและ นายทะเบียนและออกกฎกระทรวง

(๑) วางระเบียบการขอและการออกใบอนุญาต

(๒) กำหนดวิธีการเพิกถอนและพักใช้ใบอนุญาต

(๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมอย่างสูงไม่เกินอัตราท้าย พระราชบัญญัตินี้

(๔) กำหนดกิจการอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราช บัญญัตินี้

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตให้ดำเนินบริการส่งวิทยุกระจายเสียง
หรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ ๕,๐๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาตให้ทำ มี นำเข้า หรือนำออก
ซึ่งเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง
หรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์
หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องดังกล่าวนี้ ๒๐๐ บาท
๓. ใบอนุญาตให้ค้าเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง
หรือส่วนใดแห่งเครื่องรับวิทยุ
กระจายเสียง ๒,๐๐๐ บาท
๔. ใบแทนใบอนุญาต ๒๐ บาท

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีความมุ่งหวังจะให้การวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เจริญวิวัฒนาการไปตามกาลสมัย และมุ่งอำนวยความสะดวกให้ ประชาชนผู้ใช้เครื่องรับวิทยุกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนแห่งเครื่องเหล่านั้น โดยจดทะเบียนเพียงครั้งเดียวใช้ได้ ตลอดอายุการครอบครองของผู้รับใบอนุญาต และโดยที่กฎหมายว่า ด้วยวิทยุกระจายเสียงได้บัญญัติรวมไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิทยุสื่อสาร จึงได้แยกจากกันเป็นเอกเทศ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกทั้งเจ้าหน้าที่ ผู้รักษากฎหมาย และประชาชน จึงจำต้องตรากฎหมายในเรื่องนี้ขึ้นไว้โดยเฉพาะ.